

givningens Diemed, og ved at udstrække sin Sver for Landbrugsinteresserne og for Smørproducenterne saa vidt, tror jeg, at man ubetinget tør sige, at man vil komme til at krænk for det Første de smaa Forbrugere og for det Andet en meget stor Del andre Forbrugeres Interesser, hvilket jo ikke kan være tilladt, medmindre der staar meget store Interesser paa Spil, og det gjør her ikke. Forbruget af Kunstsmør her hjemme har ikke Indflydelse paa, skader ikke i mindste Maade vor Export til England eller Verdensmarkedet, og har ikke Indflydelse paa de Priser, som vi opnaa for det Smør, vi exportere, og det er af den Grund, jeg tror, at dette Lovforslag gaar for vidt.

Der er en tredje Side af Sagen, som ogsaa fortjener sin Opmærksomhed, og som der ogsaa er taget Hensyn til her, men som man forrige Gang ikke kom tilstrækkelig ind paa, fordi man ikke havde Tid til at tage den nærmere under Overveielse. Det er Transitsforholdene, og i den Henseende ser jeg, at Lovforslaget har de samme Bestemmelser for Transiteringen af Kunstsmør som for Ind- og Udførsel. Men for saa vidt § 5 vil faae Indflydelse paa Transiteringen, burde den vistnok i flere Henseender affattes anderledes, end den nu er affattet. Det ærede Medlem fra Næstved (Beth) har gjort opmærksom paa et Punkt, men § 5 indeholder vistnok flere Punkter, som gaa for vidt, dersom man vil begrænde Loven i den Retning, jeg har betegnet. Hvad Transiteringen angaar, er det bekendt, at der indføres til vore Havne Smør, som udføres fra danske Havne paa engelske Skibe sammen med dansk Smør, og dette sammenblandes paa Modtagelsesstedet meget let med dansk Smør. For saa vidt Smørret ikke har samme Egthed — jeg taler ikke om Godheden, den har vi ikke her at gjøre med — som det, vi udføre eller forlange udført fra Danmark, vil det naturligvis paavirke Udlandets Dom om dansk Smør. Derfor ere strenge Bestemmelser med Hensyn til Transiten ligesaa fornødne som strenge Bestemmelser om Udførselen. Det Maal, man altsaa skulde sætte sig ved denne Lov, burde være, at skærpe saa stærkt som muligt Bestemmelserne om Udførsel og Transitering af Smør samt at skærpe Bestemmelserne mod Salg herhjemme af Kunstsmør som Smør, men ikke videre. Det er jo muligt, at den ærede Minister ikke har havt Mere for Die. Hans Udtalelser gaa i en dobbelt Retning; Det synes ikke at have staaet ganske klart for den ærede Minister eller for Lovens Koncipist, om Loven skulde gaa ud paa et indirekte Forbud eller i Virkeligheden be-

grænses til det, jeg her har nævnt. Jeg ser f. Ex. saaledes, at der i Motiverne staar, at der „bør træffes mere betryggende Foranstaltninger imod, at Kunstsmørret indtrænger sig i Smørrets Blads som Næringsmiddel og Handelsvare“. Deri er jeg enig, naar man udstryger Ordet „Næringsmiddel“, thi det vedkommer os ikke, det tror jeg i Genhold til, hvad jeg tidligere har sagt, at vi ikke bør lægge an paa. Men der er andre Udtalelser saavel i Motiverne som andre Steder, der tyde paa, at det i Virkeligheden ikke er Diemedet fuldstændigt at forhindre Kunstsmørret, men saa bør man heller ikke forlange, at det skal gjøres saa ringe, som det vilde blive derved, at man ikke maatte blande naturligt Smør deri, eller derved, at det gjøres uappetitligt i Farven, thi det er jo ogsaa en væsentlig Sag. Jeg er vis paa, at det Udvalg, som denne Sag vil blive henvist til, vil tage den under den alvorligste Overveielse, da det er et meget vigtigt Spørgsmaal, det her dreier sig om, men jeg vil haabe, at Udvalget ikke vil lægge an paa fuldstændig at forbyde Kunstsmørret. Skulde Udvalget imidlertid have dette i Sinde, vilde jeg sætte Pris paa, at man vilde gjøre det i een Linie, i een Paragraf, hellere end at udspænde det til 13 Paragrafer, thi derved komme vi til at skrive Love af den Art, som vi have set ved de provisoriske Love og særlig Straffeprovisoret, hvor ingen Dødelig kan finde ud af, hvad Meningen er, og hvorved man kun frister Folk til Overtrædelse af Loven og prisgiver dem til Administrationens og Domstolens Vilkaarlighed.

Sansen (Kingsjøbing Amts 3die Valgfreds): Jeg kunde gjerne have frasøgt Ordet, idet der fra flere Sider er udtalt det, som er min Opfattelse af og Mening om det foreliggende Lovforslag, men jeg vil alligevel sætte Pris paa, at det bliver udtalt af saa Mange som muligt af dem, der ere Repræsentanter for Smørproducenterne, væsentligst Landboerne, at de som Landboernes Repræsentanter ikke ville være med til Indstrækning af Produktionen af Kunstsmør til Fordel for Produktionen af naturligt Smør, idet Landboerne vistnok gennemgaaende hylde den Opfattelse, at de ikke ville have nogen Beskyttelse for deres Eget. Dette blev udtalt af et æret Medlem i Gaar ved en anden Sags Behandling, og jeg tror, at disse Ord ere betegnende for Landboernes Opfattelse af deres Forhold ogsaa overfor det her foreliggende Lovforslag. Der er imidlertid et Par Bemærkninger, jeg dog kunde ønske at